

grund til Disposition. Dette forekommer mig at være Bevis nok for, at der virkelig er Trang til at faa opført et saadant Kapel, og jeg tillader mig her at anbefale det paa det varmeste til det høje Tings og Finansudvalgets Velvilje.

Dernæst vilde jeg gerne henlede Opmærksomheden paa et Forhold nede ved Orehoved og Masnedø. For gennemrejsende fra og til Udlandet er alt vistnok i den bedste Orden, men for de lolland-falsterske rejsende er der ret store Vanskeligheder. Man maa for at komme fra Banen til Færgen eller vice versa gaa et temmelig langt Stykke, og er det Regn eller Sne med dertil hørende Søle, kan det være en ret vanskelig Tur. Jeg vil meget anbefale at der paa disse Steder opføres en Overbygning i Lighed med den, der er opført mellem Statsbanen ved Masnedund og Kallehavebanen. Den skulde helst være noget bredere, men en lignende Overbygning tror jeg nok vilde afværge mangen en Lungebetændelse, som kan hentes paa denne Tur.

Saa har jeg kun et Par Ord at tilføje. Det forekommer mig naturligt, at der i disse Dage er talt en hel Del om Lockouten; hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden over med, og Sindene have jo i denne Sommer været stærkt optagne af den, og de ere det da endnu. Det har heller ikke undret mig, at der her er fældet Domme om dens Berettigelse eller Ikke-Berettigelse; jeg skal ikke her indlade mig paa at dømme, thi jeg har staaet for fjernt til, at jeg skulde føle mig kaldet til paa dette Sted at udtale nogen Dom herom; men forundret mig har det, at der er udtalt her i Tinget, at den Indsamling som har fundet Sted til Bispisning af de udelukkede Hustruer og Børn, ikke har været og ikke i Følge sin Natur har kunnet være nogen Partitagen. Ingen kan mere end jeg beklage de ulykkelige Tilstande, som Lockouten har medført, ingen kan have mere Medfølelse end jeg med de uskyldigt lidende, og ingen kan mere fordomsfrit end jeg anerkende enhvers Berettigelse til at tage Parti, for hvilken Part det maatte være, men naar man træder offentlig og aktivt frem under saadanne Forhold, mener jeg, at man ogsaa maa se Forholdene lige i Øjnene, og det forekommer mig rigtignok, at Bispisningen, som den var foranstaltet, kun har kunnet opfattes som en Partitagen, og det er ogsaa vitterligt, at den rundt om i Landet er bleven opfattet saaledes. Havde man

samlet ind til Kvinder og Børn fra begge Sider — og der har sikkert været syge og saarede paa begge Sider, for at bruge det Billede, der tidligere er bleven benyttet — saa havde man ikke handlet partisk, det kunde have forhalet Striden, men Parti havde man ikke taget. Nu har man i Stedet for dette kun samlet ind til de syge og saarede paa den ene Side, medens man er gaaet dem paa den anden Side forbi og har ladet dem ligge hjælpeløst paa Valen. Det synes mig ikke, at det kan kaldes ikke at tage Parti. Havde man, hvad der vilde have haft min fulde Tilslutning, foranstaltet Indsamling til de mange Smaahandlende, som have lidt i højeste Grad, lidt mere end nogen anden og mere uskyldigt end nogen anden, saa vilde man ikke have taget Parti, og jeg er sikker paa, at en saadan Indsamling vilde have fundet Støtte over alt i hele Landet. Ved den Indsamling, der blev foretaget, svækkede man faktisk den ene Part i Sagen baade moralsk og materielt, og i samme Grad, man svækkede den ene Part, styrkede man den anden. Humanitet er for mig en ganske overordentlig skøn Følelse, en af de smukkeste Følelser, et Menneske kan have; man kan næppe være for human; men vil man være rigtig human, human i Ordets rette Betydning uden Hensyn til Sympati eller Antipati, maa man ogsaa skifte Sol og Vind lige mellem Parterne, men det forekommer mig ikke, at man har gjort det her. Jeg anerkender fuldt vel det gode Sindelag; som ledede Indsamlingen og forstaar godt, at man gerne vilde komme de nødlidende til Hjælp, men jeg har her kun villet fremhæve, at jeg tror, man havde handlet rettere og bedre for alle Parter, hvis man ikke havde hejst Neutralitetens Fane.

K. Pedersen: Fra Fiskere i min Valgkreds blev der i Fjor indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag om at faa et Tilskud paa 60,000 Kr. til en Havn. Resten, 40,000 Kr., skulde dækkes af Amts- og Sognekommunerne. Med dette Andragende fulgte en Beskrivelse af Bund- og Kystforholdene samt Overslag over Projektet m. m. Andragendet blev af dette Ting henvist til den højtærede Indenrigsminister, og jeg vil derfor tillade mig at spørge denne højtærede Indenrigsminister, om der er foretaget noget i denne Sag, og om han agter at stille Forslag denne Sag vedrørende enten i Aar eller ad Aare.